

ใบความรู้ที่ ๓ เรื่อง การเขียนนิทาน

หน่วยเรียนรู้ที่ ๖ เรื่อง สร้างสรรค์งานเขียน

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๖ เรื่อง สร้างสรรค์งานเขียน

รายวิชา พื้นฐานภาษาไทย รหัส ท๑๖๑๐๑ ภาคเรียนที่ ๑ ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖

นิทานเป็นวรรณกรรมที่เก่าแก่ที่ใครๆ ไม่ว่าเด็กหรือผู้ใหญ่ก็ชอบฟังนิทานทั้งนั้น แต่ละชนชาติต่างมีนิทานเป็นสมบัติประจำชาติของตน นิทานมีหลายประเภท เช่น นิทานพื้นบ้าน นิทานอีสป นิทานชาดก การเขียนนิทานต้องมีศิลปะในการเขียนให้สนุก นิทานนอกจากให้ความบันเทิงแล้วยังให้คุณค่าแก่ผู้ฟังและผู้อ่าน ได้แก่ คติธรรม ข้อคิดเกี่ยวกับชีวิต สังคม วัฒนธรรมในท้องถิ่น

องค์ประกอบของนิทาน ได้แก่

๑. แนวคิดหรือแก่นของเรื่อง เช่น เรื่องปลาบู่ทอง และ เรื่องซินเดอเรลลา มีแนวคิด หรือแก่นของเรื่องว่า แม่เลี้ยงข่มเหงลูกเลี้ยง
๒. โครงเรื่อง ซึ่งเป็นการกล่าวถึงเหตุการณ์ที่ดำเนินไปตามลำดับ
๓. ตัวละครสำคัญ และตัวละครประกอบ
๔. ฉาก ซึ่งกล่าวถึงสถานที่ และบรรยากาศประกอบเรื่อง
๕. ถ้อยคำหรือบทสนทนา ที่ตัวละครในเรื่องพูดกัน
๖. คติชีวิต หรือ ข้อคิด ที่ได้จากเรื่อง

วิธีการเขียนนิทาน

การเขียนนิทานเป็นการเขียนเรื่องสมมติให้ผู้อื่นอ่าน ต้องเขียนให้สนุกและเขียนบรรยายให้น่าสนใจให้เหมือนกับผู้เขียนได้มาเล่าให้ผู้อื่นฟัง มีหลักการเขียนดังนี้

๑. สร้างโครงเรื่อง
๒. กำหนดตัวละครและสถานที่ที่เกิดเหตุการณ์
๓. ลำดับเหตุการณ์
๔. ดำเนินเรื่องให้น่าสนใจ มีความขัดแย้งในการกระทำของตัวละคร
๕. ใช้ภาษาในการดำเนินเรื่องให้สมจริงสมจัง และสละสลวย โดยใช้การบรรยาย หรือการใช้บทสนทนาดำเนินเรื่อง
๖. เขียนเรื่องให้มีแนวคิด และให้เห็นผลของการกระทำของตัวละคร
๗. การเขียนนิทานโดยการนำเรื่องเก่ามาเล่าใหม่ โดยมีวิธีการเขียนที่แปลกออกไป คือ เพิ่มเติมขยายข้อความของเก่าให้กว้างขวางออกไปจากเดิม และที่สำคัญที่สุดคือ มีการสอดแทรกข้อคิด ลักษณะนี้เรียกว่า "นิทานประยุกต์"

(วิภา ตันทุลพงษ์ แนวทางการพัฒนาการเรียนการสอนเขียนภาษาไทยในระดับ .๒๕๕๕ .

ประถมศึกษา.กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์คณะรัฐมนตรีและราชกิจจานุเบกษา)